

SKATs gentagne kontrol af to hovedaktionærer

18. maj 2017

SKAT havde siden 2008 udtaget to hovedaktionærer og deres selskaber til kontrol, hvilket havde resulteret i forhøjelser af hovedaktionærernes indkomster.

Sagen omhandlede bl.a. spørgsmålet om rimeligheden af SKATs gentagne kontroller.

Ombudsmanden udtalte til dette spørgsmål, at da SKAT på grundlag af de gennemførte kontroller havde forhøjet hovedaktionærernes indkomster, og disse forhøjelser ikke havde været grundløse, var der ikke udsigt til, at ombudsmanden ved at undersøge sagen nærmere ville kunne kritisere, at SKAT havde udtaget de to hovedaktionærer til kontrol i flere på hinanden følgende år.

Det blev i den forbindelse bemærket, at selve det forhold, at SKATs forhøjelser på andre og væsentlige punkter var blevet nedsat eller på anden vis ændret ved klageinstanser, ikke i sig selv er ensbetydende med, at SKATs kontrol af de to hovedaktionærer gennem flere år var uberettiget.

(Sag nr. 16/04410)

I det følgende gengives ombudsmandens afsluttende brev i sagen, stilet til hovedaktionærernes advokat.

Følgende betegnelser er brugt til at anonymisere sagen:

A: den ene hovedaktionær

B: den anden hovedaktionær

Bilmærke C

Bilmærke D

Virksomhed E: en virksomhed, hvor B er hovedaktionær

Virksomhed F

Virksomhed G

Y-land: det land, hvor A ejer en feriebolig

Jeg har nu haft lejlighed til at gennemgå dit brev af 10. oktober 2016 med bilag og dine henvendelser af 18. december 2015 og 4. maj 2016 med bilag. Herudover har jeg gennemgået Landsskatterettens afgørelse af 20. maj 2016, Retten i X-bys dom af 3. august 2016 og stævning af 18. august 2016 vedrørende A, samt Retten i X-bys dom af 10. februar 2015, Østre Landsrets dom af 3. marts 2016 samt retsbogsudskrift af 13. december 2016 fra Retten i X-by vedrørende B, som jeg har modtaget fra Landsskatteretten.

Jeg har på det grundlag besluttet at afslutte min undersøgelse af den del af sagen, der vedrører SKATs sagsbehandling, uden at forelægge den for SKATs borger- og retssikkerhedschef til udtalelse. Det skyldes, at jeg ikke mener, at der er udsigt til, at jeg kan kritisere resultatet af borger- og retssikkerhedschefens vurdering af de rejste spørgsmål.

Det er bestemt i ombudsmandsloven, at hvis en klage ikke giver ombudsmanden anledning til kritik, henstilling mv., kan sagen afsluttes, uden at ombudsmanden først forelægger klagen for myndigheden til udtalelse (§ 16, stk. 2, i lov om Folketingets Ombudsmand, jf. lovbekendtgørelse nr. 349 af 22. marts 2013).

Jeg har videre besluttet at afslutte min undersøgelse af den del af sagen, der vedrører sagsforløbet hos Landsskatteretten, uden at forelægge den for Landsskatteretten til udtalelse. Det skyldes, at ombudsmanden ikke kan behandle klager over domstolene. Derfor behandler jeg efter praksis heller ikke sager eller spørgsmål, der er under behandling ved domstolene. Jeg henviser i den forbindelse til § 7, stk. 2, i lov om Folketingets Ombudsmand, jf. lovbekendtgørelse nr. 349 af 22. marts 2013. Det betyder, at indsigelser vedrørende sagsbehandlingen hos SKAT og Landsskatteretten, som kan have betydning for gyldigheden af Landsskatterettens afgørelse, må medtages under domstolsbehandlingen af sagen, og at jeg ikke kan behandle en klage over disse forhold, hvis de inddrages under domstolsbehandlingen.

Jeg har ved min beslutning lagt vægt på følgende:

Sagen kort

Det fremgår af sagen, at SKAT siden 2008 har udtaget dine klienter samt deres selskaber til kontrol. En stor del af SKATs afgørelser er efterfølgende påklaget til Landsskatteretten, hvorefter Landsskatterettens afgørelser i en del af sagerne er indbragt for domstolene.

Du klager over en række forhold hos skattemyndighederne, herunder navnlig:

- 1) at SKAT igennem mange år konsekvent har udtaget dine klienter samt deres selskaber til kontrol. Jeg anser dette klagepunkt for at være det væsentligste klagepunkt over SKATs behandling af A og B og deres selskaber. Du har således i brevet af 10. oktober 2016 anført, at der som følge af "SKATs intensive kontrol og mange afgørelser, hvoraf vel alle er korrigeret i klageinstanserne i nedadgående retning, er påført A og hendes selskaber en urimelig økonomisk byrde".
- 2) at det er SKATs enhed Særlig Kontrol, der udfører kontrollen for årene 2011-2015. Du anfører i den forbindelse, at A og B ikke er omfattet af den persongruppe eller den type sager, der efter SKATs egne retningslinjer skal behandles af den særlige kontrolenhed.
- 3) SKATs sagsbehandling og indhentelse af oplysninger.
- 4) Skatteankestyrelsens sagsbehandlingstid samt sagens forløb ved Landskatteretten og Skatteankestyrelsen (som sekretariat for Landsskatteretten).

Det fremgår af dit brev af 10. oktober 2016, at du klager på vegne af A og B, der er tidligere ægtefæller. Idet du har indsendt én samlet klage på vegne af A og B, og idet der – som du har forelagt sagen for mig – er tale om et fælles sagsforløb for A og B, sender jeg ét samlet svar. De fleste af de afgørelser fra SKAT og Landsskatteretten, som du har sendt til mig, vedrører A, og jeg tager derfor udgangspunkt i hendes sager.

Ombudsmandens bemærkninger

1.

Det fremgår af svaret af 9. marts 2016 fra direktøren for Indsats, at SKATs kontroller begyndte i 2008 ved en "tilfældig, statistisk udvælgelse" af et af selskaberne. Det fremgår videre af svaret, at kontrollen blev afsluttet i juni 2008 med en afgørelse, hvori selskabet blev nægtet fradrag for omkostninger. Direktøren har derudover anført, at som opfølgning på denne kontrol "og på baggrund af privat anvendelse af selskabernes biler foretog SKAT kontrol (...) af den skattemæssige behandling af selskabets biler i forhold til B og A".

I forhold til det af dig anførte om, at "vel alle af SKATs afgørelser er korrigeret i nedadgående retning i klageinstanserne", har jeg noteret mig, at SKAT har forhøjet A's indkomst for årene 2006-2010 navnlig på grundlag af erhvervel-

sen af en bog (...), en feriebolig i Y-land og værdien af fri bil. SKAT har endvidere forhøjet A's indkomster på andre punkter. Jeg har om SKATs forhøjelser for indkomstårene 2006-2010 og efterfølgende prøvelse heraf konstateret følgende:

a) [Bog]

Det fremgår af Landsskatterettens kendelse af 17. april 2012, at SKAT den 20. juni 2011 forhøjede indkomsten for 2006 med (...) kr. som maskeret udlodning, på baggrund af at et selskab, som A ejer, erhvervede [en bog].

Landsskatteretten ændrede den 17. april 2012 SKATs afgørelse, således at A i stedet skulle beskattes af (1/16 af ...) kr. for rådigheden over bogen. A indbragte afgørelsen for Retten i X-by, der den 17. februar 2014 afsagde dom, hvorefter A ikke skulle beskattes i anledning af selskabets erhvervelse af [bogen].

Det fremgår af Landsskatterettens afgørelse af 20. maj 2016, at SKAT den 4. juli 2013 (efter Landsskatterettens afgørelse af 17. april 2012, men før Retten i X-bys dom af 17. februar 2014) forhøjede indkomsten for årene 2009 og 2010 med (1/16 af ...) kr. i nytteværdi af [bogen]. Ved afgørelsen af 20. maj 2016 nedsatte Landsskatteretten beskatningen heraf til 0 kr.

b) Feriebolig i Y-land

Indkomstårene 2007 og 2008

Det fremgår af Landsskatterettens kendelse af 18. december 2013, at SKAT den 1. juni 2011 forhøjede indkomsten for 2007 og 2008 med henholdsvis 578.047 kr. og 893.876 kr. som følge af værdien af fri bolig i Y-land. Ved kendelse af 18. december 2013 nedsatte Landsskatteretten værdien af fri bolig i Y-land til 0 kr.

Indkomstårene 2009 og 2010

Ved Landskatterettens afgørelse af 20. maj 2016 nedsatte Landsskatteretten SKATs forhøjelser af A's indkomster som følge af værdien af fri sommerbolig i Y-land fra 115.678 kr. til 72.693 kr. for 2009 og fra 939.885 kr. til 846.743 kr. for 2010.

Ved stævning af 18. august 2016 har du på vegne af A påstået beskatningen for 2009 nedsat med 72.693 kr., således at denne udgør 0 kr. Forhøjelsen for 2010 er ikke omfattet af påstanden i stævningen, og jeg er ikke i øvrigt bekendt med, om også forhøjelsen for 2010 er indbragt for domstolene.

c) Værdi af fri bil

Indkomstårene 2007 og 2008

Det fremgår af Landsskatterettens kendelse af 18. december 2013, at SKAT den 1. juni 2011 forhøjede indkomsten for 2007 med 738.047 kr. på grund af værdi af fri bil (mærke C) og for 2008 med 885.656 kr. af samme årsag. Landsskatteretten forhøjede SKATs ansættelse af værdi af fri bil (mærke C) med 50.308 kr. for 2007 og 60.370 kr. for 2008.

Det fremgår endvidere af Landskatterettens kendelse, at SKAT ved samme afgørelse forhøjede indkomsten for 2008 med værdi af fri bil (mærke D) med 1.592.289 kr. Ved kendelsen af 18. december 2013 nedsatte Landsskatteretten værdien heraf til 1.226.335 kr.

Det fremgår af Retten i X-bys dom af 3. august 2016, at retten har frifundet Skatteministeriet for A's påstand om at nedsætte beskatningen af fri bil for 2007 og 2008.

Indkomstårene 2009 og 2010

Ved afgørelse af 20. maj 2016 stadfæstede Landsskatteretten SKATs afgørelse af 4. juli 2013 om beskatning af fri bil (mærke D) med 1.607.093 kr. for årene 2009 og 2010 samt beskatning af fri bil (mærke C) med 1.035.419 kr. for 2009, mens beskatningen af fri bil (mærke C) blev nedsat med 780.315 kr. til 0 kr. for året 2010.

Beskatningen af fri bil (mærke C og D) for 2009 er indbragt for retten ved stævningen af 18. august 2016. Forhøjelsen for 2010 er ikke omfattet af påstanden i stævningen, og jeg er ikke i øvrigt bekendt med, om også forhøjelsen for 2010 er indbragt for domstolene.

d) Øvrige indkomstforhold

Indkomstårene 2007 og 2008

Landskatteretten nedsatte ved kendelsen af 18. december 2013 SKATs forhøjelse af A's aktieindkomst for indkomståret 2007 med i alt 61.581 kr. fra 521.551 kr. til 460.731 kr. Samtidig nedsatte Landsskatteretten SKATs forhøjelser af personlig indkomst og aktieindkomst for 2008 med i alt 334.313 kr. fra 634.812 kr. til 300.499 kr.

Det fremgår af Retten i X-bys dom af 3. august 2016, at A, samtidig med at hun havde nedlagt påstand om nedsættelse af de forhøjelser, der var foretaget på grundlag af fri bil, også havde nedlagt påstand om nedsættelse af sin aktieindkomst med 397.613 kr. for 2007 og med 276.445 kr. for 2008. Ved dommen nedsatte byretten aktieindkomsten for 2007 med 79.833 kr., idet retten i øvrigt tog Skatteministeriets frifindelsespåstand til følge.

Indkomstårene 2009 og 2010

Ved afgørelsen af 20. maj 2016 nedsatte Landsskatteretten SKATs forhøjelse af øvrige poster med 41.078 kr. fra 706.624 kr. til 665.546 kr. for 2009. Ved samme afgørelse stadfæstede Landsskatteretten SKATs forhøjelser på i alt 302.771 kr. for 2010.

Jeg har noteret mig, at forhøjelserne på i alt 665.546 kr. for øvrige poster for indkomståret 2009 ikke er omfattet af stævningen af 18. august 2016, hvor påstanden alene vedrører indkomstforhøjelserne på grundlag af fri bil (mærke C og D – samlet forhøjelse 2.642.512 kr.) og fri sommerbolig (Y-land – forhøjelse 72.693 kr.) for 2009. Det fremgår ikke af sagen, som den er oplyst for mig, om også forhøjelserne af de øvrige poster for 2009 og 2010 er indbragt for domstolene.

e) Konklusion

Du har bedt mig om at vurdere, om det er rimeligt, at A og B og deres selskaber gennem flere år er blevet udtaget til kontrol.

Som det fremgår af den ovenstående gennemgang, har hverken Landsskatteretten eller domstolene, bortset fra forhøjelsen af indkomsten som følge af erhvervelsen af [bogen] og ferieboligen i Y-land for indkomstårene 2007 og 2008, underkendt SKATs forhøjelser af indkomsten i en sådan grad, at de resterende forhøjelser har været uvæsentlige.

Både Landsskatteretten og Retten i X-by har således for indkomstårene 2007 og 2008 stadfæstet væsentlige forhøjelser af A's indkomst. Ligeledes har Landsskatteretten for indkomstårene 2009 og 2010 stadfæstet væsentlige forhøjelser af A's indkomst.

For så vidt angår forhøjelser for 2011-2015 har jeg på grundlag af det materiale, som du har sendt til mig, noteret, at SKAT den 7. juli 2016 som følge af de gennemførte kontroller har forhøjet A's indkomster med ca. 20.000 kr. for 2011, med ca. 124.000 kr. for 2012 og med ca. 185.000 kr. for 2013. Ved afgørelse af 6. september 2016 har SKAT forhøjet A's betaling af ejendomsværdiskat med ca. 7.000 kr. for 2014 og 2015.

Med hensyn til B's forhold har du ikke sendt mig materiale, der nærmere belyser hans skatteforhold, men jeg har konstateret, at det fremgår af Østre Landsrets dom af 3. marts 2016, at landsretten har stadfæstet Retten i X-bys dom af 10. februar 2015, hvorved Skatteministeriet blev frifundet for påstanden om at nedsætte B's personlige indkomst med 683.307 kr. for 2007 og med 911.077 kr. for 2008. Landsskatteretten havde ved afgørelse af 18. december 2013 nedsat SKATs forhøjelse fra 849.605 kr. til 683.307 kr. for

2007 og fra 1.132.806 kr. til 911.077 kr. for 2008 – SKATs forhøjelser var sket som følge af værdi af fri bil.

Som anført af SKATs direktør for indsatsområdet i svaret af 9. marts 2016 har SKAT til opgave at sikre, at skatteyderne betaler den skat, som loven foreskriver.

Da SKAT således som opfølgning på stikprøvekontrollen i 2008 gentagne gange på grundlag af de efterfølgende gennemførte kontroller har forhøjet A og B's indkomster, og disse forhøjelser ikke har været grundløse, mener jeg ikke, at der er udsigt til, at jeg ved at undersøge sagen nærmere vil kunne kritisere, at SKAT har udtaget A og B til kontrol i flere på hinanden følgende år.

Jeg bemærker, at selve det forhold, at SKATs forhøjelser på andre og væsentlige punkter, særligt for indkomstårene 2006-2008, er blevet nedsat eller ændret, ikke i sig selv er ensbetydende med, at SKATs kontrol af A gennem flere år har været uberettiget.

Derfor har jeg ikke grundlag for at foretage en nærmere undersøgelse af SKATs borger- og retssikkerhedschefs svar af 8. juli 2016 vedrørende dette forhold.

2.

For så vidt angår din klage over, at SKATs kontrol udføres i enheden Særlig Kontrol, har jeg forstået, at den særlige kontrolenhed alene behandler skatteansættelserne for 2011-2015.

Jeg bemærker indledningsvis, at denne enhed ikke efter skattekontrolloven eller den øvrige lovgivning har videre beføjelser end den øvrige told- og skatteforvaltning, og at jeg som udgangspunkt ikke tager stilling til en myndigheds beslutning om, hvilke enheder eller ansatte inden for myndigheden der skal varetage myndighedens opgaver.

Du har i brevet af 10. oktober 2016 anført, at A ikke tilhører den persongruppe og kategori af sager, der er henlagt til enheden Særlig Kontrol. Du har i den forbindelse anført, at hovedsigtet med den særlige kontrolenhed "er bekæmpelse af organiseret kriminalitet i form af momskarruselsvig, organiseret kædesvig mv."

Det fremgår af svaret fra borger- og retssikkerhedschefen, at enheden Særlig Kontrol har tre driftsopgaver, hvor enheden selv udsøger, prioriterer, starter og behandler sager. Det drejer sig dels om de to kategorier, som du har

nævnt: momskarruselsvig og organiseret kædesvig, dels om "særlige persongrupper". Det fremgår endvidere, at kontrollen af A og B er udtaget som en del af særlige persongrupper.

Som sagen er oplyst for mig, er der således ikke noget, der tyder på, at det er i strid med SKATs interne retningslinjer, at det er den særlige kontrolenhed, der har iværksat kontrollen for indkomstårene 2011-2015. Jeg mener derfor ikke, at der er udsigt til, at jeg ved at undersøge dette forhold nærmere vil kunne kritisere, at SKATs kontrol af A og B og deres selskaber foretages af den særlige kontrolenhed. Jeg har derfor ikke grundlag for at foretage en nærmere undersøgelse af SKATs borger- og retssikkerhedschefes svar af 8. juli 2016 vedrørende dette forhold.

3.

I forhold til din klage over, at SKAT har indhentet oplysninger fra tredjemand, har jeg lagt vægt på, at det fremgår af borger- og retssikkerhedschefens svar af 8. juli 2016 til dig, at borger- og retssikkerhedschefen finder det rigtigt, at indsatsdirektøren har beklaget, at B og virksomhed E ikke blev vejledt om, at SKAT ville indhente oplysninger ved tredjemand (virksomhed F og virksomhed G), særligt når SKAT skriver, at afgørelsen vil blive truffet på det foreliggende grundlag, hvis materialet ikke sendes ind.

Det fremgår endvidere, at indsatsdirektøren i sit svar af 9. marts 2016 har beklaget, at SKAT vejledte om muligheden for at indhente kontoudtog hos A's pengeinstitut allerede ved første anmodning om materiale. Derudover fremgår det af borger- og retssikkerhedschefens svar af 8. juli 2016, at SKAT i brev af 2. februar 2016 har beklaget, at SKAT havde bedt A om at indsende oplysninger efter reglerne for erhvervsdrivende.

Forholdene er således allerede i vidt omfang beklaget af indsatsdirektøren og borger- og retssikkerhedschefen, og jeg mener derfor ikke, at der er grundlag for at indlede en undersøgelse af disse forhold. Jeg henviser til ombudsmandslovens § 16, stk. 1, hvorefter ombudsmanden selv bestemmer, i hvilket omfang en klage giver anledning til undersøgelse.

Du har i din klage til mig videre anmodet mig om at undersøge, hvorvidt SKAT har haft adgang til A og B's samt deres selskabers bankkonti.

Det fremgår af brev af 9. marts 2016 fra indsatsdirektøren til dig, at SKAT har bedt dine klienters pengeinstitutter om at indsende kontoudtog.

Hvis du mener, at SKAT i videre omfang har fået oplysninger om A og B's konti, må jeg henvise dig til at bede SKAT om at oplyse dig herom.

Ligeledes må du, hvis du ønsker oplyst, hvilke kontoudtog SKAT har modtaget, rette henvendelse til SKAT.

For så vidt angår det, som du har anført om, at A ikke har modtaget en opgørelse over sin gæld til SKAT, som hun kan forstå uden sagkyndig bistand, har jeg noteret mig, at SKAT ifølge borger- og retssikkerhedschefen i brev af 21. oktober 2015 har tilbudt at afholde et møde med henblik på at gennemgå og udrede posteringerne. Hvis A fortsat er i tvivl om SKATs opgørelse af hendes restance, må jeg henvise hende til at tage imod SKATs tilbud om et møde.

Jeg bemærker, at jeg ikke har forstået dine henvendelser til mig som en klage over, at A og B's revisor mundtligt skulle være blevet pålagt at møde med en person, som kunne gengive, hvad revisoren sagde, samt at en sagsbehandler hos SKAT skulle have sagt, at hun nok skulle få B "ned med nakken". For en ordens skyld skal jeg dog bemærke, at ombudsmanden ikke vil have mulighed for at fastlægge, hvad der er sagt under et møde, fordi ombudsmanden normalt ikke har mulighed for at afhøre vidner. Jeg har i den forbindelse noteret mig, at det fremgår af sagen, at SKATs medarbejdere har afvist at have udtalt sig som hævdedet.

4.

Du klager over forløbet hos Landsskatteretten og Skatteankestyrelsen (som sekretariat for Landsskatteretten) i forbindelse med A's klagesag for årene 2009 og 2010. Du beskrev i dit brev af 18. december 2015 til mig et forløb om afslag på anmodning om omkostningsgodtgørelse for syn og skøn i forbindelse med et spørgsmål om beskatning af værdien af fri sommerbolig af en lejlighed i Y-land.

Du beskrev videre et forløb, hvor Skatteankestyrelsen som sekretariat for Landsskatteretten ændrede opfattelse af, hvorvidt den pågældende sommerbolig i Y-land var beboelig eller ej fra indkomstårene 2007 og 2008 til indkomstårene 2009 og 2010.

Herudover klagede du over sagsbehandlingstiden hos Landsskatteretten/Skatteankestyrelsen.

I dit brev til mig af 10. oktober 2016 har du fastholdt de anførte kritikpunkter i dit brev af 18. december 2015.

Som det fremgår ovenfor (under punkt 1), traf Landsskatteretten afgørelse i sagen den 20. maj 2016. Landsskatterettens afgørelse er for så vidt angår

2009 indbragt for domstolene ved stævning af 18. august 2016. Jeg er som nævnt ikke bekendt med, hvorvidt afgørelsen ligeledes er indbragt for domstolene for så vidt angår indkomståret 2010.

Ombudsmanden kan ikke behandle klager over domstolene. Derfor behandler jeg efter praksis heller ikke sager eller spørgsmål, der er under behandling ved domstolene eller har en nær tilknytning til eller materielt svarer til spørgsmål i en anden sag, der er under behandling ved domstolene.

Jeg henviser i den forbindelse til det, som jeg skrev i mit brev af 27. maj 2016 til dig, hvor jeg oplyste, at hvis den materielle afgørelse blev indbragt for domstolene, ville jeg ikke kunne behandle en klage over afgørelsen og sagsbehandlingen i den forbindelse, jf. § 7, stk. 2, i ombudsmandsloven.

Ved min beslutning om ikke at indlede en undersøgelse i anledning af din klage over, at Landsskatteretten var ca. 2 år og 9 måneder om at behandle din klage af 19. august 2013, har jeg blandt andet lagt vægt på, at sagen er afsluttet hos Landsskatteretten.

Jeg har herudover lagt vægt på følgende:

Rigsrevisionen og Statsrevisorerne har i beretning nr. 6/2016 fra december 2016 analyseret Skatteankestyrelsens sagsbehandlingstider og produktivitet. Det fremgår bl.a. af beretningen, at Skatteankestyrelsens gennemsnitlige sagsbehandlingstid har været stigende i årene 2014-2016, og at sagsbehandlingstiden opgjort medio 2016 i gennemsnit var ca. 27 måneder for realitetsbehandlede sager (figur 4, beretningen side 16).

Du kan finde beretningen på Rigsrevisionens hjemmeside under "Nyheder" eller via følgende link:

<http://www.rigsrevisionen.dk/media/2104441/sr0616.pdf>

Skatteankestyrelsens sagsbehandlingstider er et område, som jeg vil have særligt fokus på, herunder i forbindelse med mine overvejelser om mulige egen drift-initiativer på skatteområdet.

Jeg er imidlertid bekendt med en række forhold, som kan have betydning for Skatteankestyrelsens fremtidige sagsbehandlingstider. F.eks. har skatteministeren igangsat en undersøgelse, der skal vise, hvordan Skatteankestyrelsens sagsbehandlingstider kan nedbringes. Undersøgelsen forventes afsluttet i 2. kvartal 2017. Nærmere om undersøgelsen kan findes på Skatteministeriets hjemmeside eller via følgende links:

<http://www.skm.dk/aktuelt/nyheder/2016/oktober/skatteminister-vil-saette-skub-i-sagsbehandlingen-af-klagesager> og

<http://www.skm.dk/aktuelt/nyheder/2016/december/minister-lange-sagsbehandlingstider-i-skatteklagesystemet-er-ikke-tilfredsstillende>

På baggrund af bl.a. skatteministerens initiativ samt Rigsrevisionens og Statsrevisorernes generelle analyse af Skatteankestyrelsens sagsbehandlingstider og produktivitet mener jeg ikke, at jeg på nuværende tidspunkt har grundlag for at indlede en generel undersøgelse af Skatteankestyrelsens sagsbehandlingstider.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i anledning af din klage af 10. oktober 2016.